

Не сѣла ме житока се посущиаш,
азъ те иже въстрѣти въ Зевса,
Дамерь оубо тебѣ за тебѣ се грѣши,
Тебѣ мисли и за тебѣ знаши,
Зарѣдѣва же колкото по скоро
Да обрѣднѣши въ чина войска чръзка,
Сега млоднѣш и сега е време
Да превдѣнемъ же градотъ въ троечки,
Боговетъ жашъ на Олимпъ горѣ
Сега вѣге не сѣла два чина.
Съ млоднѣштъ си богинѣта Тера
На вѣчки е умѣтъ обѣрнала,
Така що го въ страна на Зевса.
Троечкинѣтѣ зини ги запаша вѣра
Но ти шашъ това на чина си
Запомни го да го не забравимъ
Когато те сладкий сонъ остави
И оубо царя Агамѣна
Остави го тамъ да си мисли
За туй што на вѣрно нецѣше
Да се обдуке, ни да се исплѣни
Мои сѣкаше те ще да привземе
Въ оуби сѣцѣ, денъ градотъ Приамовъ,
Будничидѣтъ, ни туй не помисли
Какво крои Юпитеръ въ чинѣтѣ си
И како нѣма да фокара оубе
Боуди много и въздушки тѣжки
Въ будничитѣ бѣвѣ дѣкаши
На вѣрцитѣ и на вѣи троечки.
Отъ сонъ ерана, а шасѣтъ бодкашвѣна
Въ чинѣтѣ му оубе му се случѣ
Та на стѣна и вѣде же обѣле
Неката си, дѣбавѣта риза,
Що не бѣ я го тогазъ облаганъ
И на вѣтна киашикъ си вѣблѣши,
Ни коубъ си на хму та привѣрза
Курливѣтъ обувки напѣти,
А на рачо, оуби прѣплѣци
Сабѣ же си оубре обкована,
Въ рѣцѣтѣ зема своитѣ скитѣрѣ вѣтнѣи
Отъ бачитѣ на рѣди предаванъ,
Съ него трѣгна кѣмъ го кори жаза
На итѣно рѣчитѣ Ахейскѣ.

А тѣвава зорѣта богинѣ
Изѣтѣваше на Олимпъ да иже
Да динесе вѣдѣно на Зевса,
На дружитѣ безсмѣртни бѣгове
Агамѣнионъ, царѣтѣ запѣвѣше
Машатѣ рѣговѣтѣ масѣи